

Ateşböceğinin İlk Konseri

Ebru Mina TOMURCUK

Ateşböceğinin İlk Konseri

Ebru Mina TOMURCUK

Uzun otlar ve minik çiçeklerle dolu bir çayırda, Lumi adında küçük bir ateşböceği altın bir yıldız gibi parlıyordu. İki parlak düğmeli mavi bir orkestra şefi yeleği giymiş ve minik gümüş bir baget tutuyordu. Her akşam böceklerin müzik yapmasını izler ve bir orkestra yönetmeyi hayal ederdi. 'Bir gün,' diye fısıldadı, 'şimdiye kadar duyulmuş en güzel konseri yapacağım.'

Lumi bir su birikintisinin önünde şeflik çalışıyor, gümüş bagetini kendi yansımasına doğru sallıyordu. Cırcır böceklerinin cıvıldadığını, kınkanatlı böceklerin davul çaldığını ve arıların hep birlikte vızıldadığını hayal ediyordu. Işıltısı heyecanla pırıldıyordu. 'Gerçek bir konser ekip çalışması ister,' dedi. 'Ve lider ben olacağım!' Ama içten içe, böceklerin onun gibi küçük bir ateşböceğini dinleyip dinlemeyeceğini merak ediyordu.

Ertesi sabah Lumi, böğürtlen kemerinin altındaki yosunlu düz bir kaya olan çayır sahnesine uçtu. Karşılaştığı her böceği davet etti. 'Gelin, orkestramda çalın!' diye seslendi. Cıvılcık adlı cırcır böceği kırmızı atkısı dalgalanarak zıpladı. Gümbo adlı kınkanatlı böcek minik kahverengi davulunu sıkıca bağlamış halde yuvarlanarak geldi. 'Hazırız!' diye sevindiler. Lumi'nin kalbi sevinçle çırpındı.

Lumi bir dal kürsüye çıktı ve gümüş bagetini kaldırdı. 'Mutlu bir şarkıyla başlayalım!' dedi. Cıvılcık olabildiğince hızlı cıvıladı, yaylı bacakları zıplıyordu. Gümbo minik davuluna yavaş ve derinden vurdu. Sesler bir kovanadaki yağmur damlaları gibi birbirine çarptı. Lumi'nin ışıltısı endişeyle titredi. 'Eyvah,' diye düşündü, 'bu hiç de müzik değil!'

Cıvılcık'ın antenleri sarktı. 'Çok mu hızlıyım?' diye sordu. Gümbo'nun yumuşak gözleri yere baktı. 'Davulum çok mu yavaş?' diye mırıldandı. Lumi onlara durmalarını söylemek istedi, ama çalmayı ne kadar sevdiklerini hatırladı. Bunun yerine derin bir nefes aldı. 'Yeniden deneyelim,' dedi yumuşacık. 'Ama bu sefer önce ben dinleyeceğim.'

Lumi gözlerini kapattı ve Cıvılcık'ın hızlı cıvıltısını dinledi. Mutlu, zıplayan bir dans gibi geliyordu. Sonra Gümbo'nun yavaş davulunu dinledi. Sakin, düzenli bir kalp atışı gibi geliyordu. Birden anladı. 'Senin hızlı cıvıltın ezgi gibi,' dedi Cıvılcık'a. 'Senin yavaş davulun da nabız gibi,' dedi Gümbo'ya. 'Sadece onları birbirine uydurmamız gerekiyor.'

Lumi bagetini nazikçe salladı. 'Cıvılcık, hızlı cıvıltını koru, ama her dört cıvıltıdan sonra bir dur. Gümbo, yavaş davulunu koru, ama her dördüncü vuruşta biraz daha yüksek çal.' Böcekler yeniden denedi. Cıvılcık cıvıldadı, cıvıl-cıvıl-cıvıl-dur. Gümbo davul çaldı, güm-güm-güm-GÜM. İlk başta hâlâ biraz karmaşıktı, ama Lumi dinlemeye ve başını sallamaya devam etti.

Kısa süre sonra diğer böcekler de katıldı. Bir arı uzun, pes bir nota vızıldadı ve bir uğur böceği minik beneklerini tıklattı. Lumi her birinin yerini bulmasına yardım etti. 'Sen kendi ritmini koru,' dedi onlara. 'Ben hepimizin birlikte kalmasına yardım edeceğim.' Çayır farklı seslerle doldu, ama artık birbirleriyle konuşuyor gibiydiler. Lumi'nin ısıltısı her mutlu notayla daha da parladı.

Ama sonra Cıvılcık o kadar heyecanlandı ki zıplayan bir top gibi giderek daha hızlı cıvıladı. Gümbo yetiřmeye alıřtı, ama davulu giderek yavařladı. řarkı sallandı ve kıvrandı. Lumi bağırmadı. Cıvılcık'a yaklařtı ve fısıldadı: 'Her cıvıltıdan sonra minik bir nefes al.' Sonra Gümbo'ya utı ve dedi: 'Vuruřu kabuğunda hisset.'

Cıvılcık bir nefes aldı ve cıvıltıları yaylı ve parlak oldu. Gümbo vuruşu hissetti ve davulu düzenli ve güçlü oldu. Lumi bagetini nazık bir daire çizerek salladı ve sesler renkli bir kurdele gibi birbirine dokundu. Böcekler tek bir vücut gibi çaldı ve Lumi'nin kalbi gururla kabardı. 'Başarıyoruz!' diye sevindi. 'Birlikte müzik yapıyoruz!'

Konser başladı ve bütün çayır dinlemeye geldi. Kelebekler kanat çırpı, karıncalar yürüdü ve hatta yaşlı salyangoz kabuğundan dışarı baktı. Lumi dalının üzerinde dimdik durdu, gümüş bageti parlıyordu. Her böceği dinledi ve kendi özel ritimlerini korumalarına yardım etti. Şarkı aynı anda hem mutlu ve zıplayan, hem yavaş ve düzenliydi. Çayırın şimdiye kadar duyduğu en güzel müzikti.

Son nota sönünce çayır bir an sessiz kaldı. Sonra herkes alkışladı ve sevinçle bağırdı! 'Yaşasın Lumi!' diye bağırdılar. 'Yaşasın orkestra!' Cıvılcık Gümbo'ya sarıldı ve Gümbo mutlu bir davul çalışı yaptı. Lumi'nin ısıltısı minik bir güneş gibi parladı. 'Bunu birlikte başardık,' dedi. 'Ve harikaydı çünkü hepimiz birbirimizi dinledik.'

O gece Lumi bir yaprağın üzerine oturdu ve yıldızlara baktı. Herkese durmalarını söylemek istediğini, ama bunun yerine dinlediğini düşündü. 'İyi bir lider sadece baget sallamaz,' dedi yumuşacık. 'İyi bir lider önce dinler.' Mavi yeleği sıcacıktı ve gümüş bageti ay ışığında pırıldıyordu. Gülümsedi, bir sonraki konsere hazırdı.

Ertesi sabah böcekler Lumi'den bir konser daha yönetmesini istedi. 'Ama bu sefer daha da hızlı çalabilir miyiz?' diye sordu Cıvılcık. 'Ve daha yavaş?' diye ekledi Gümbo sırtarak. Lumi güldü. 'İstediğimiz gibi çalabiliriz,' dedi, 'yeter ki birbirimizi dinleyelim.' Ve böylece çayır orkestrası çalmaya devam etti, Lumi dinleyerek ve nezaketle yöneterek.

O günden sonra Lumi, dinleyen ateşböceği olarak tanındı. Diğer böcekler kendi sesleri ve ritimleriyle ona geldi ve o her zaman herkese yer açtı. 'Her böceğin bir şarkısı vardır,' derdi. 'Benim işim onların bunu birlikte söylemesine yardım etmek.' Ve çayır, kocaman kalpli ve gümüş bagetli minik bir ateşböceği sayesinde müzikle doldu.

Ve eęer bir yaz gecesi o ayıra uęrarsanız, mutlu bir řarkı duyabilirsiniz. Cıvıl-cıvıl-cıvıl-GÜM, vız-vız-tık-tık diye gider. Ateřböcekleri parlar, cırcır böcekleri zıplar ve kınkanatlı böcekler davul alar. Tam ortada, mavi yelekli küük bir ateřböceęi gümüş bagetini sallar ve hepsini dinler. Son.